

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący: **SSO Jacek Łabuda**

Protokolant: Andrzej Tracz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2013 r. w Warszawie sprawy

z powództwa Stowarzyszenia (...) w P.

przeciwko (...) spółka jawna w T.

o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone

1. uznaje za niedozwolone i zakazuje pozwanemu wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści:

"Cena samochodu nie może ulec podwyższeniu, poza wypadkiem zmian przepisów prawa lub ich urzędowej interpretacji, a w szczególności wzrostu stawek podatkowych lub celnych mających wpływ na cenę samochodu."

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych;

3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sąd Okręgowy w Warszawie, tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony, kwotę 600 (sześćset) złotych;

4. zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt strony pozwanej.

SSO Jacek Łabuda

Sygn. akt XVII AmC 11751 / 12

UZASADNIENIE

Powód – Stowarzyszenie (...) z siedzibą w P. wniósł pozew przeciwko (...) spółka jawna z siedzibą w T. o uznanie za niedozwolone i zakazania wykorzystywania w obrocie konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści „Cena samochodu nie może ulec podwyższeniu, poza wypadkiem zmian przepisów prawa lub ich urzędowej interpretacji, a w szczególności wzrostu stawek podatkowych lub celnych, mających wpływ na cenę samochodu” oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo w całości oraz wniósł o zwrot kosztów postępowania na zasadzie art. 101 kpc.

Na rozprawie w dniu 2013-05-09 Sąd wydał wyrok, którym uznał zakwestionowane postanowienie za niedozwolone i zakazał pozwanemu wykorzystywania go w obrocie z konsumentami. Nadto zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, obciążył kosztem publikacji wyroku w Monitorze

Sądowym i Gospodarczym, a także nakazał pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony.

W dniu 2013-05-15 (data stempla pocztowego) pozwany wniósł zażalenie na postanowienie Sądu w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartego w wyroku z dnia 2013-05-09.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle art. 98 § 1 kpc, wyrażającego podstawową zasadę orzekania o zwrocie kosztów postępowania tj. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu – strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Przepis powyższy warunkuje więc konieczność zasądzenia kosztów procesu ostatecznym wynikiem sprawy w danej instancji.

W przedmiotowej sprawie Sąd uwzględniając powództwo o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone w roli wygrywającego proces wskazał stronę powodową, a contrario pozwany stał się przegrywającym. W konsekwencji zgodnie z dyspozycją art. 98 § 1 kpc kosztami procesu należało więc obciążyć pozwanego przedsiębiorcę.

Przyznane stronie powodowej koszty stanowią wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 360 zł - ustalone na podstawie § 14 ust. 3 pkt. 2 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2002.163.1349 ze zm.).

Orzeczenie o nakazaniu pobrania od strony pozwanej opłaty od pozwu uzasadnia przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2005.167.1398 ze zm.), natomiast o publikacji prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt strony pozwanej orzeczono na podstawie art. 479[44] kpc, albowiem zgodnie z § 2 tego przepisu koszty opublikowania wyroku zalicza się do kosztów procesu.

Sąd nie przychylił się do wniosku strony pozwanej o orzeczenie zwrotu kosztów postępowania w trybie art. 101 kpc, gdyż nie zachodziła jedna z kumulatywnie wymienionych w nim przesłanek. Hipoteza tego przepisu wyraźnie wskazuje, że zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Tymczasem w ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że jedynie druga ze wskazanych powyżej przesłanek została spełniona. Nie jest natomiast możliwe stwierdzenie, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa. Pozwany przedsiębiorca stosując w obrocie z konsumentami niedozwolone postanowienie wzorca umowy, które ponadto już wielokrotnie zostało wpisane do rejestru prowadzonego przez Prezesa UOKiK (rejestr ten jest jawny i każdy może zapoznać się z jego treścią) niewątpliwie dał powód do wytoczenia sprawy. Stanowisko to potwierdza także brzmienie art. 479[40], a zwłaszcza 479[39] kpc, na podstawie których widać wyraźnie, że intencją ustawodawcy było umożliwienie wszczynania i prowadzenia postępowań o uznanie wzorca umowy za niedozwolone także w sytuacji zaniechania stosowania takiego postanowienia nie tylko po wytoczeniu powództwa ale nawet w ciągu 6 miesięcy poprzedzających ten moment. Podkreślić należy, że przedmiotem tego postępowania nie jest nakazanie przedsiębiorcy zaniechania stosowania niedozwolonego postanowienia, lecz uznanie go za niedozwolone i zakazanie przedsiębiorcy stosowania go z mocą wiążącą wobec osób trzecich.

Mając więc na uwadze powyższe okoliczności Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSO Jacek Łabuda